

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010154
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27.4.2022, č.k. 27T/7/2021-196, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.10.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z úmyselného prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 15.10.2019 okolo 17.00 hod. v obci C. na ulici Nová vystupujúc pod menom „B.“ uzatvoril s C. D. ústnu dohodu o vykonaní externých stavebných prác v okolí jej domu bez súpisného čísla, umiestneného na pozemku na ulici E. XXX D. F. C., na základe čoho C. D. odovzdala A. B. 15.10.2019 hotovosť v sume 1 000 €, z ktorej jej dňa 16.10.2019 vrátil 200 €, toho dňa mu odovzdala hotovosť 1 800 €, 17.10.2019 mu odovzdala hotovosť 700 € a 18.10.2019 mu odovzdala hotovosť 2 300 €, teda mu spolu odovzdala finančné prostriedky spolu v sume 5 600 €, určené na nákup materiálu, ale obžalovaný A. B. vykonal doteraz iba nepatrný rozsah z dohodnutých prác v celkovej hodnote 889,40 €, zvyšné peniaze minul pre svoju potrebu a doposiaľ zostávajúcu časť stavebných prác nevykonal, ani prevzaté peniaze nevrátil, pričom úmysel nevykonať práce v dohodnutom rozsahu mal už v čase uzavretia dohody, čím C. D. spôsobil škodu 4 710,60 €.

Za to súd obžalovanému podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. h), písm. m) a § 42 ods. 1 Trestného zákona, uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozhodol tiež o nároku na náhradu škody, ktorý uplatnila poškodená.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému:

- trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/20/2020 zo dňa 18.05.2020, doručený obžalovanému dňa 02.06.2020 a právoplatný dňa 11.06.2020,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/5/2021 zo dňa 23.03.2021, doručený obžalovanému dňa 29.03.2021 a právoplatný dňa 07.04.2021,

ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (citácia):

„S predmetným Rozsudkom a jeho odôvodnením nesúhlasím a preto napádam Rozsudok týmto odvolaním ako celok vo všetkých jeho výrokoch ako aj konanie ktoré rozhodnutiu predchádzalo, a to pre dôvody obsiahnuté v§ 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku, Obžalovaný má za to,

že Rozsudok súdu je zmätočný a arbitráry, nakoľko sa prvostupňový súd dostatočne 'nevysporiadal s požiadavkou náležite objasnenej veci.

I.

Prvostupňový súd (str. 1) uznal obžalovaného vinného z toho že: „C. D. odovzdala A. B. 15.10.2019 hotovosť v sume 1000,-€, z ktorej jej dňa 16.10.2019 vrátil 200,- €, toho dňa mu odovzdala hotovosť 1800,- €, 17.10.2019 mu odovzdala hotovosť 700,- €, a 18.10.2019 mu odovzdala hotovosť 2300,- €, teda mu spolu odovzdala finančné prostriedky spolu v sume 5600,- € určené na nákup materiálu" a súčasne v rovnakej výrokovej vete prvostupňový súd konštatuje že „obžalovaný A. B. vykonal doteraz iba nepatrný rozsah z dohodnutých prác v celkovej hodnote 889,40,- €, zvyšné peniaze minul pre svoju potrebu a doposiaľ zostávajúcu časť stavebných prác nevykonal".

Obžalovaný považuje takéto konštatovanie súdu za zmätočné, nakoľko v prvej časti uznáva obžalovaného vinného z toho, že mal vylákať od poškodenej C. D. sumu 5600,- € na nákup stavebného materiálu a súčasne v tej istej vete konštatuje, že obžalovaný nevykonal pre poškodenú stavebné práce, čím jej spôsobil škodu 4710,60,- € (po odpočítaní vykonaných stavebných prác). Mám za to, že takéto konštatovanie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, nakoľko dáva obžalovanému dve možnosti pre ktoré je vinným, t.j.

Add 1. vinný že vylákal sumu 5600,-€ určených na nákup materiálu ktorý nedodal, alebo

Add 2. vinný že vylákal sumu 4710,60,-€ určených na stavebné práce ktoré nechcel vykonať

Existencia dvoch alternatív viny/previnenia obžalovaného je neprípustná, nakoľko rozsudok musí byť jasný, určitý a preskúmateľný. Ponechaním možnosti pre ktorú má byť obžalovaný uznaný vinným je v demokratickom a právnom systéme neprípustné a je v rozpore s právnym poriadkom SR a právnymi normami ku ktorým sa Slovenská republika zaviazala. Tu poukazujeme na záver NS SR sp.zn. 2Sžf/62/2013: Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom precesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O.s.p., sp.zn. I. ÚS 243/07), spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, pritom súd starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre súčasne konštatuje, že súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

II.

Obžalovaný má za to, že súd prvého stupňa sa vo svojom odôvodnení nevysporiadal s otázkou preukázania poskytnutia finančných prostriedkov poškodenou obžalovanému. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení na str. 3 použil na preukázanie odovzdania finančných prostriedkov poškodenej dňa 15.10.2019 hotovosť v sume 1000,- €, z ktorej jej dňa 16.10.2019 vrátil 200,-€, toho dňa mu odovzdala hotovosť 1800,- €, 17.10.2019 mu odovzdala hotovosť 700,-€, a 18.10.2019 mu odovzdala hotovosť 2300,- € obžalovanému Zápisnicu o výpovedi svedkyne G. C. D. zo dňa 15.12.2020.

Odvolačiemu súdu podotýkame, že v konaní nebolo preukázané, že poškodená skutočne odovzdala obžalovanému finančné prostriedky v sumách uvádzaných v rozsudku súdu prvej inštancie. Teda nebolo preukázané, že poškodená obžalovanému odovzdávala finančné prostriedky. Z toho dôvodu nedošlo k preukázaniu ani škody na strane poškodenej. Skutočnosť, že C. D. vybrala kasrtou finančné prostriedky a že spravila výber hotovosti nepreukazujú odovzdanie finančných prostriedkov obžalovanému. Rozhodnutie súdu prvej inštancie predstavuje porušenie všetkých práv obžalovaného - práva na zákonné vedenie procesu, na spravodlivé rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel o ničím nepreukázané tvrdenia.

Tu dávame do pozornosti takisto odvolacieho súdu, že poškodená si neuplatnila škodu v súdnom konaní. Z uvedeného dôvodu takisto ani nie je možné hovoriť o adhéznom konaní.

Súčasne dávame do pozornosti odvolacieho súdu, že G. C. D. bola v tomto trestnom konaní v procesnom postavení poškodenej a preto nemožno použiť Zapisnicu, kde vystupovala v procesnom postavení svedka. Procesné postavenie poškodeného a svedka nemožno zamieňať a v tejto otázke panuje nálezmi ÚS SR jasná argumentácia, ktorá vylučuje, aby bola osoba súčasne v procesnom postavení svedka a poškodeného, nakoľko z týchto diametrálne odlišných procesných postavení plynú odlišné procesné práva a povinnosti.

„Či osoba v rámci trestného konania má alebo nemá mať procesné postavenie poškodeného, nezávisí od otázky, či táto je alebo nie je obeťou v zmysle zákona o obetiach trestných činov. Pojmy poškodený (podľa Trestného poriadku) a obeť (podľa zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) nie sú identickými pojmami, sú to samostatné od seba nezávislé (autonómne) pojmy. Pre určenie, či osoba má alebo nemá byť subjektom trestného konania v postavení poškodeného, sú primárnymi ustanovenia Trestného poriadku.“

(Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 465/2020 z 1. decembra 2020)

III.

Na základe vyššie uvedeného žiadame odvolací súd aby vyhovel nášmu odvolaniu, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Galante zo dňa 27. Apríla 2022, sp.zn. 27T/7/2021 a vrátil vec na prejednanie súdu prvej inštancie.“

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento sa na verejné zasadnutie nedostavil. Upovedomenie o konaní verejného zasadnutia neprevzal, zásielka sa vrátila z adresy, ktorú obžalovaný uviedol na účely doručovania, ako neprevzatá v odbernej lehote. Z uvedeného dôvodu mal súd doručenie upovedomenia za vykázané fikciou. Obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní, prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste,

proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď svedkyne –poškodenej G. C. D.. Z jej výpovede vyplynulo okrem iného aj to, kedy, akým spôsobom a v akej výške odovzdala obžalovanému finančné prostriedky a za akým účelom.

Nie je pravdou, že okresný súd svoje rozhodnutie oprel o ničím nepreukázané tvrdenia, ako uvádza obžalovaný v podanom odvolaní. Dokladom hodnovernosti tvrdení poškodenej v tomto smere sú aj výpisy z jej účtov, z ktorých je zistiteľné, v aký deň a aké výbery, či už kartou alebo v hotovosti, a v akej výške realizovala.

Nemožno sa ani stotožniť s odvolacou námietkou o zmätočnosti napadnutého rozsudku, a k tomu, že existujú dve alternatívy viny obžalovaného. Je pravdou, že v skutkovej vete je uvedené, že poškodená odovzdala obžalovanému peniaze na nákup materiálu, avšak v úvode tejto skutkovej vety je špecifikované, že obžalovaný uzatvoril s poškodenou dohodu o vykonaní externých stavebných prác. V tomto prípade sa nejedná o ponechanie možnosti, pre ktorú má byť obžalovaný uznaný vinným. Okresný súd dospel k správnejmu záveru, že (strana 5 druhý odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku): „ Z výpovede poškodenej podporenej výpismi z účtu mal súd preukázané, že odovzdala obžalovanému, ktorého identifikovala pri rekognícii, ňou uvedené peňažné sumy ako platby za objednané služby. Tieto služby však obžalovaný realizoval iba v symbolickom rozsahu, aby zvýšil svoju dôveryhodnosť a mohol pýtať ďalšie peniaze, a z jeho správania počas ich poskytovania ako aj po svojom odmlčaní je zrejmé, že ich ani nikdy neplánoval reálne dokončiť. Úmysel práce nevykonať potvrdzuje aj použitie falošného mena obžalovaným, aby sťažil svoju identifikáciu. Obdobným spôsobom postupoval aj v skutkoch Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/20/2020 a Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/5/2021, za ktoré bol právoplatne odsúdený, takže toto konanie zapadá do jeho modus operandi.“

K námietke obhajoby, že poškodená si neuplatnila škodu v súdnom konaní a preto nie je možné hovoriť o adhéznom konaní, je potrebné upozorniť, že v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku o nároku poškodeného sa rozhoduje v tzv. adhéznom konaní, ktoré je súčasťou trestného konania, pričom nie je jeho samostatnou časťou, ale konanie a rozhodovanie v ňom prebieha kontinuálne ako súčasť súdneho konania, resp. konania a rozhodovania o vine, resp. nevine obžalovaného. Zákon upravuje niekoľko podmienok, ktoré musia byť splnené, aby sa mohlo rozhodnúť o nároku poškodeného v adhéznom konaní. Jednak musí poškodený svoj nárok uplatniť; súd nikdy o návrhu poškodeného nerozhoduje z úradnej povinnosti, a jednak musí poškodený nárok uplatniť riadne a včas. V zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania.

Poškodená C. D. uplatnila svoj nárok na náhradu škody v prípravnom konaní, kedy pri výsluchu uviedla, že žiada náhradu škody vo výške 4.500 eur. Okresný súd oboznámil jej návrh na náhradu škody na hlavnom pojednávaní. Nemožno teda tvrdiť, že poškodená si škodu v trestnom konaní neuplatnila.

K ostatnej námietke obhajoby, že osoba G. C. D. bola zároveň v procesnom postavení svedka a poškodeného, čo má byť v rozpore s nálezmi ÚS SR, a čo dokumentoval časťou nálezu, kde zdôrazňuje ÚSSR, že nemožno zamieňať procesné postavenie poškodeného s pojmom obeť v zmysle zákona

o obetiach trestných činov, krajský súd uvádza, že z odôvodnenia odvolania nie je jasné, akú súvislosť má postavenie G. C. D. ako svedkyne - poškodenej s definíciou obeť a aké je namietané pochybenie. Čo sa týka tej časti námietky, kde namieta súčasné postavenie svedka a poškodeného, treba upozorniť, že zákon vylučuje, aby akékoľvek oprávnenie poškodeného (nielen uplatnenie nároku na náhradu škody) mohol uplatňovať ten, kto je stíhaný ako spoluobvinený. Uvedené vyplýva z toho, že procesné postavenie poškodeného a obvineného v trestnom konaní je navzájom nezlučiteľné, keďže majú postavenie strán, ktoré stoja proti sebe (obvinený spáchaným skutkom spôsobil nejaký druh ujmy poškodenému). Avšak poškodený, ak pred súdom vypovedá aj k skutkovým okolnostiam a nielen k uplatnenému nároku na náhradu škody, tiež môže byť vypočutý ako svedok.

Záverom krajský súd uvádza, že skutkové zistenia okresného súdu nie sú ani nejasné, ani neúplné, ani nevzbudzujú pochybnosti o svojej správnosti. Jeho závery sú logické, okresný súd vzal na zreteľ všetky okolnosti. Skutočnosti, ktoré pokladá za preukázané, nie sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov, tieto vyplývajú z dôkazov vykonaných pred súdom. Okresný súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. vyhodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia. Odvolací súd nemá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko závery okresného súdu považuje za správne.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

Rovnako správne postupoval aj okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti. Obžalovaný bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a osem mesiacov, je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom spravodlivým a zákonným. Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný sa nachádzal v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody. Rovnako správny a zákonný je aj výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej C. D..

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.